

skjul på, at der indenfor hans parti var meget afvigende opfattelser i så henseende, og han troede, at det ville være klogt at begynde med en ordning indenfor forholdsvis beskedne økonomiske rammer (f. 2222). Kritik mod § 55 fra socialdemokratisk side kom navnlig til udtryk i landstinget, hvor *Brodthagen* karakteriserede indførelsen af en ombudsmandsordning som „en stor misforståelse“, og *Chr. J. Hansen* ytrede tvivl om, at paragraffen var påkrævet, ligesom han mente, at den ville blive dyr at gennemføre, og henviste til de af tjenestemandorganisationerne udtalte betænkeligheder (l. 512—13). Lignende indvendinger blev i landstinget fremsat af to medlemmer af venstre — idet *Federspiel* havde vanskeligt ved at få øje på behovet for en sådan institution, og *Nielsen-Man* frygtede, at den kunne svulme op til et helt departement (l. 558 og 582) — og tillige af den konservative *Malchau*, som pegede på det røre, bestemmelsen havde vakt i tjenestemandskredse, og krævede nøje overvejelse af paragraffens berettigelse og udformning (l. 521—22). Fra kommunistisk side var man ikke tilfreds med den foreslåede formulering, som syntes at gøre § 55 til „en ren og skær løfteparagraf;“ ; *Aksel Larsen* ønskede ombudsmandsinstitutionen *ubetinget grundlovfestet* som et rigsdagsvalgt værn for befolkningen mod mulige overgreb fra den civile og militære administration såvel som *domstolene*. Et ændringsforslag i overensstemmelse hermed blev forkastet med 118 stemmer mod 7.

§ 56. Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere.

I modsætning til denne bestemmelse, der svarer til grdl. 1920 § 55, stk. 1, ønskede *Aksel Larsen* i overensstemmelse med sit syn på demokrati at fastslå, at folketingsmedlemmerne netop skal være bundet ved forskrift fra deres vælgere og til at handle i overensstemmelse med det program, de har søgt valg på. Hans ændringsforslag herom forkastedes med 118 stemmer mod 7.

§ 57. Intet medlem af folketinget kan uden dettes samtykke tiltales eller underkastes fængsling af nogen art, medmindre han er grebet på fersk gerning. For sine ytringer i folketinget kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar udenfor samme.

Paragraffen svarer til grdl. 1920, § 56 med de ændringer, der følger af overgangen til etkammerssystemet og ophævelsen af begrebet „rigsdagssamling“.